



HORVÁTH VIKTOR (1962) Pécs

## HORVÁTH VIKTOR

### Üzenet a nemzettől

Ma álmomban láttam a nemzetet.  
A parlamentben ült modern ruhában,  
a büfében laptopján mélezett,  
s vele szemben ült barátja, az állam.

És az állam meghittten nézte őt,  
tréfás, baráti megjegyzéseket tett,  
ő mosolygott a kijelző fölött,  
derűs és jó szándékú volt a nemzet.

A jutyubon Laibachot hallgatott,  
s a zaj miatt barátja arra kérte,  
hogy tegyen fülbedugót a fülébe,

de ő csak lecsapta a laptopot,  
és én megnézem, ha felébredek,  
mit írt nekem. És más nem tudja meg.

## A nemzet ébredése

Hosszúra nyúlt a bénító sötétség  
a rettentő éj uralma alatt;  
nagy buli volt, lányok, sör, vodka és még  
kereszthatásnak füves bódulat.  
S a haverokkal úgy volt ő beállva,  
és plusz még rá is ivott annyi mindent,  
hogy a vécét tisztára összehányta,  
reggel a bejárónő rá sem ismert.  
Hajnal felé a szomszéd holtra váltan  
a járőrt is hiába hívta ki,  
a rendőr nem tudott segíteni,  
mert ő már ájultan feküdt a kádban,  
aztán kissé kitisztultak a mérgek  
(s mint Terminátor 3-ban a gépek),  
délben a nemzet öntudatra ébredt.

## Lassítás

A világűr akár a lassítás  
 apró tárgyak folynak előre-hátra  
 és sok kis ütközéssel lenni más  
 hogyan visz el egy távoli irányba  
 kerékre tapad a lökhárító  
 s a hűtővel merül el a motorba  
 és a motor a lassan lassuló  
 a pedálok mellett üt be forogva  
 a szélvédő kristály kockákba áll  
 addig lassul amíg együtt lebegve  
 bármikor megáll toll kabát kanál  
 pont te hol akarnád amerre lenne.  
 Arcod mellett néhány csepp sűrű málnalé  
 kitárt karokkal tör az érzelem felé.

## Gyorsítás

Megtörtént, mire odaérek,  
 már nem kell, mire megkapom,  
 mire megoldom, elfelejtem;  
 lemarad velem a történetem;  
 megváltozom, mire kiismer.  
 Minden hős megtér, mire meglakol;  
 halott donor küldi vissza a vért;  
 mire hinni kezdek, addigra Isten  
 másik vallásra tért.

## C & U

Kedves, én tégedet annyira bírlak,  
 és épp annyira kedves vagy nekem,  
 mint ballonkabát és a szerelem  
 a nyugdíjas mutogatós szatírnak.

Úgy szeretlek, mint az uránt a szén,  
 s ahogy a szént szerette az urán,  
 amíg ők osztoztak Pécs városán,  
 mikor találkoztak a közepén.

Ifjú voltam és rögtön lángra gyúltam,  
 éppúgy, ahogy ezek az elemek,  
 de most már nem is, hanem csak veled,

mert már nem vagyok annyira gyanútlan;  
 főleg, ha rámszólsz nagyon szigorúan:  
 a szén és az urán nem a tied

## Törlés

Lóg nálam egy fehér törölköző;  
 a víz a kedvenc szövetségese;  
 amit az rajtam hagy, letörli ő,  
 titokzatos dolgokkal van tele.  
 Először csak kevés szerves anyag  
 tapadt rája s kalcium-karbonát,  
 aztán elvesztettem a fonalat,  
 mert sosem néztem mikroszkópon át.

Fehérjék, mikroorganizmusok,  
 élet, halál, gombák, többsejtű lények,  
 amit a törzsfajlás kiforog,  
 és ott van benne, kedvesem, a véred.

Megtartani túl sok rajta a vér.  
 Viszont kihajítani túl fehér.



KÖRÖSI PAPP KÁLMÁN, Mitológia, 1987